

[Ole Bjørn Kraft.]

inden vil jeg gerne sige, at den kendsgerning, at det ærede medlem ikke kan være tilstede, er et vidnesbyrd om, med hvilken forceret hast folketinget i disse dage arbejder. Det ærede medlem er forhindret i at være tilstede grundet på, at der holdes vigtige politiske udvalgs møder om store spørgsmål, som skal føres til ende, inden rigsdagen tager juleferie. Det er meget uheldigt, at forholdene former sig på en sådan måde, at det er nødvendigt at holde disse udvalgs møder samtidig med, at der er møde i salen, hvor også vigtige problemer er til behandling, og det er tillige efter vor opfattelse uheldigt, at forslag af den art som det foreliggende bliver fremsat så sent, som tilfældet har været; vi har fået det forelagt i går, vi skal behandle det i dag, og det skal — det er naturligvis finansministerens ønske — være færdigt, inden juleferien begynder. Jeg synes, det måtte have været muligt for den højtærede regering at fordele arbejdet på en noget bedre måde. Jeg kan i det mindste ikke se, hvad grunden er til, at finansministeren først kommer med forslaget nu; det måtte have været muligt at fremsætte det betydeligt tidligere, således at det havde været gørligt at underkaste det en roligere og mere omfattende behandling her i tinget, og behandling eventuelt i et udvalg, på et tidspunkt, hvor der ikke var så meget arbejde i rigsdagen. Jeg vil meget gerne henstille både til tingets ledelse og til den højtærede regering, at der udfoldes virkelig stærke bestræbelser for at få rigsdagens arbejde bragt ind i en skure, der er mere tilfredsstillende for medlemmerne at arbejde i, og som kan sikre os en roligere og mere velovervejede behandling af spørgsmålene. Jeg ved, at den højtærede regering deler dette ønske og også har ført små fremskridt igennem. Det er mit indtryk, at vi i denne samling har fået en række forlængelseslove forelagt tidligere, end det før var tilfældet; det var blevet en meget dårlig vane, at vi først skulle have forelagt forlængelseslovene henimod slutningen af rigsdagssamlingen. Jeg synes imidlertid ikke, man bør standse ved det resultat, her er opnået, og den situation, vi i dag befinder os i, er vidnesbyrd om, at der virkelig må gøres en anstrengelse for at få arbejdet her i tinget til at forløbe på en måde, der kan medføre en mere velovervejede drøftelse af tingene. Vi har ikke til hensigt at give tilslutning til denne lovs gennemførelse, hvis det ikke er muligt at få forhandling med finansministeren om spørgsmålet, således at man kan få det belyst; i modsat fald må vi vente med

at gennemføre forslaget til efter nytår, selvom det vil medføre, at finansministeren et stykke tid skal være uden bemyndigelse til at udstede spareobligationer. Vi vil medvirke til at få loven igennem, men forudsætningen er, at vi kan få en virkelig forhandling og ikke kun en sjaskeforhandling i udvalget.

Vedrørende selve enkelthederne i lovforslaget skal jeg udtale, at vi naturligvis gerne vil give tilslutning til lovforslagets § 2, der indeholder bestemmelse om finansministerens bemyndigelse til fortsat at udstede spareobligationer. Det, som er problemet i dette lovforslag, er, om tegningen af kortfristede 5- og 10-årige statsobligationer skal ophøre fra udgangen af indeværende år. Som udtalt af det ærede medlem hr. Himmelstrup er det rigtigt, at efterspørgslen efter disse obligationer har været meget svag, men det er måske, fordi betingelserne er for ringe. Om man kunne få et andet resultat frem, hvis man forbedrer disse betingelser, vil vi gerne have en drøftelse med finansministeren om. Denne lovgivning ser vi som et led i inflationsbekæmpelsen. Vi kan derfor ikke på forhånd give tilslutning til, at man vælger at opgive også denne udvej med hensyn til tegningen af 5- og 10-årige statsobligationer.

Som sagt, endelig stilling kan vi først tage, når vi har haft en forhandling med finansministeren.

De principielle betragtninger, man ivoerigt kan gøre gældende i forbindelse med denne lovgivning, vil det være rimeligt, at jeg overlader til vor ordfører på disse områder, det ærede medlem hr. Aksel Møller, som formentlig i morgen under behandlingen af pengebindingslovforslaget kan få lejlighed til at udtale sig nærmere herom. Det ville derfor være urimeligt, om jeg gjorde det i dag.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale det forslag, som er stillet af det ærede medlem hr. Himmelstrup, at lovforslaget henvises til et udvalg.

Axel Sørensen: Det her forelagte lovforslag har jo i sin tid været mere omfattende, idet man for et år siden lod skatkammerbeviserne gå ud, og efter det forslag, som nu foreligger, skal heller ikke udstedelsen af statsgældsbeviser forlænges. Nu er der det at sige, at disse love har været en udmærket form for pengebinding, og hvorvidt der fortsat er brug for disse beføjelser, som man ønsker skal udgå, ja, det vil der jo være mulighed for at høre lidt nærmere om fra den højtærede finansminister. Med hensyn til stats-spareobligationerne, som nu ønskes forlænget,